

Kap 45 : ”Skandalerna”

Det har länge ryktats om att CG besöker porrklubbar, anlitar call girls eller på annat sätt utnyttjar kvinnor. Att titta på striptease är visserligen lagligt men illa sett. Att anlita prostituerade är däremot från 1999 olagligt. Den 4 november 2010 publicerades under stor uppståndelse en fjärde biografi om CG, ”Den motvillige monarken” av författartrion Thomas Sjöberg, Deanne Rauscher och Tove Meyer. I biografien hävdades att om CG var skyldig till detta skulle det, på samma sätt som anklagelserna om homosexualitet mot Gustaf V, kunna öppna honom för utpressning. Sjöberg hade hittat sex episoder som var och en givit upphov till en mängd rykten. Eftersom de har fått en sådan vikt i debatten redovisar jag dem och två liknande episoder tämligen utförligt.

*

Det första av sådana rykten är från 1977. Fredag den 16 september publicerade tidskriften Pockettidningen R en mycket uppmärksammat artikel som, om den är sann, skulle betyda att CG under sin pr-resa i USA strax före bröllopet anlitat en tjänsteman på utrikesdepartementet för att smugla in kvinnor efter arbetsdagen för avkoppling:

En av de anställda vid utrikesförvaltningen i USA fick till uppgift att hjälpa kung Carl Gustaf med diverse praktiska göromål under hans resa: han skulle fixa taxi, transportera bagage, ordna biljetter osv. Han skulle med andra ord fungera som en slags modern herrbetjänt – en allt i allo med allt vad det innebar. ... Frampå småtimmarna – sedan det officiella programmet var avklarat – började kung Carl Gustaf längta efter kvinnligt sällskap. Den av regeringen utsedde ”butlern” fick i uppdrag att försöka skaffa kungen unga damer som var tillräckligt pålitliga att ta upp på rummet så sent på natten. ”Butlern” hade ett rent helvete. För utanför kungens hotell stod alltid Expressens kungareporter eller någon annan reporter och vaktade. I hopp om att fånga något sensationellt. Det var till stort förtret för ”butlern”. Han tvingades så fiffigt som möjligt att försöka smugla in damerna utan att den vaktande pressen skulle upptäcka det. Dom togs in via garage och kök, genom reservutgångar och över tak. Lyckligtvis blev ”butlern” och hans medhavda damer aldrig upptäckta. Han hade en sagolik tur. För det var inte bara en gång han tvingades ge sig ut att söka rätt på tjejer åt kungen. Det uppdraget fick han var och varannan kväll. Det hände att han fick ringa upp flickan i fråga klockan tre på natten och meddela: ”Kung Carl Gustaf önskar träffa dig. Kan du komma till hans hotell?” Hon hämtades med bil och smusslades alltså in till kungen. I ärlighetens namn måste det medges att det inte går att styrka om kungen betalade eller inte. Men frågan kvarstår: Är det fråga om prostitution eller inte? Flickorna kanske ställde upp gratis, och i så fall säkert för att en svensk kung i Amerika uppfattas som en alldeles speciell attraktion.¹

Dagarna innan publiceringen cirkulerade rykten om att artikeln var grovt förtal. Tidigt torsdag morgon ringde tryckfrihetsombudet, överbibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Lund Krister Gierow, upp justitieminister Sven Romanus och krävde att upplagan omedelbart drogs in. Han hade visserligen inte sett artikeln men fått den uppläst i telefon. Eftersom tidningen skulle distribueras dagen därpå var Romanus tvungen att handla snabbt. Han ordnade fram fem exemplar som han, statssekreterare Henry Montgomery och några andra studerade och jämförde med lagparagraferna om ärekränkning och högmålsbrott. Sedan tog han kontakt med CG som för tillfället var i Skåne. CG blev mycket upprörd men ville inte att regeringen skulle

¹ Stig Edling. Kungen och prostitutionen. Pockettidningen R, 1977:4.

agera. Romanus tog också kontakt med justitiekansler Ingvar Gullnäs som var den som skulle besluta om ett eventuellt åtal. På ett extra regeringsammanträde vid 15-tiden beslöts att inte vidta några åtgärder. Anledningen till att inte åtala var att sådant sällan ledde till upprättelse. Artikeln var dessutom alltför diffust formulerad för att det skulle vara troligt med en fällande dom.

Journalisten Stig Edling skulle ha fått uppgifterna av en UD-tjänsteman. Vid en presskonferens under fredagen avslöjade han att denne UD-tjänsteman var dåvarande ambassadören Tore Tallroth, nu överceremonimästare på hovet. Tallroth kunde inte påminna sig om att någonsin ha talat med Edling. Han identifierade dock ”butlern” som konsul Jacob Ankarcrona vid generalkonsulatet i Chicago som tjänstgjort som researrangör och ”fixare”. Edling hänvisade till ytterligare anonyma vittnesmål och att alla uppgifter var verifierade medelst två oberoende källor. Edling åtnjöt ett gott rykte men ingen av hans kollegor förefaller ha trott på artikeln utan mera sett den som ett olycksfall i arbete. Text Annette Kullenberg framställde både Edling och Tallroth som två av indignation darrande idioter. Edlings monarki- och överklasshat uppvägdes med råge av UD:s och Tallroths stöppighet.²

”Men vad var det då som hände under kungens USA-resa? – Många av kungens gamla vänner råkar bo i USA, säger ambassadör Tallroth. När vi kom till Chicago, San Francisco, Los Angeles och så vidare ville dessa ordna privata fester för kungen sedan det officiella programmet var slut för dagen. Det är väl ganska naturligt om de bjöd in flickor då också. Kanske det hände att de ibland ringde efter flickor på kvällen. Man kan ju dansa med dom också.”³ Två dagar senare dementerade Edling att Tallroth varit en förstahandskälla. ”Det ambassadör Tallroth bekräftat är att kungens vänner kanske bjudit in sina flickbekanta till privata fester som hölls sedan det officiella programmet var slut för dagen. Vad jag vet har ambassadör Tallroth aldrig personligen haft något med dessa fester att göra.”⁴

Expressens ledare uttryckte det som att Pockettidningen R slängde ”omkring sig rader av obestyrkta påståenden om kända personer, företag och institutioner med namns nämnande men – för allt i världen – genomgående utan namn på de som berättat. Det skall väl se ut som undersökande journalistik. Men i detta slappa och kritiklösa utförande blir det något helt annat, det blir ett lågsinnat angiveri, oförenligt med båda rättvisa och publicistisk moral.”⁵ Profetiska ord visade det sig.

Edling avgick som chefredaktör. Ny chefredaktör blev Cecilia Modig som hotade med ytterligare uppgifter ifall ett åtal blev aktuellt. I samband med Henemark-affären 2010 hänvisade hon på nytt till tidningens anonyma källor som hon vägrade röja. Året därpå intervjuades återigen Edling om sina källor. Hans nya version var att en anställd på utrikesdepartementet tog kontakt med honom med motiveringen att de ”var trötta på att fixa horor till kungen var han än var”. Genom att det kom ut hoppades de att det skulle ta slut. Edling fick ett muntligt löfte från sin sagesman att om hovet stämde Pockettidningen R för artikeln ”hade folk på UD lovat att träda fram och bekräfta historien”. Löftet kom dock inte från UD officiellt.⁶

Eftersom både Tallroth och Ankarcrona nu är döda kan man tro att det är Edling som fått sista ordet. Nu var det dock så att Tallroth hade chefer och uppdragsgivare som ville ha en närmare

² Annette Kullenberg. Debattartikel. Aftonbladet, 1976-09-16.

³ Per Wendell. Ambassadören om kungens USA-resa. Expressen, 1977-09-16.

⁴ Expressen, 1977-09-18.

⁵ Åtal oförtjänt reklam för R. Expressen, 1977-09-16.

⁶ Fredrik Nejman. UD ville stoppa kungens kvinnor. SCOOP, tidskrift för grävande journalistik, 2011:3.

förklaring av vad som egentligen försiggått. I ett PM till utrikesminister Söder m fl förklarade Tallroth att han 14 dagar innan hade blivit kontaktad av Aftonbladet:

Pockettidningen R:s redaktör Stig Edling ... hade för Aftonbladet uppgivit att två unga damer berättat för Pockettidningen R att en namngiven tjänsteman under resan ringt upp dem med förslag om sammanträffande med kungen och hans sällskap. Jag ställde mig avvisande till detta påstående. Jag nämnde dock att vederbörande och hans fru, som ju var bosatta i Chicago, efter en officiell middag i Chicago ordnat en tillställning i sitt hem för kungen och de yngre medlemmarna i resedelegationen och framkastade tanken att inbjudningarna gällt denna tillställning. ... Jag hade senare på fredagskvällen [efter presskonferensen] ett samtal med Edling som erkände att han fått denna uppgift om mitt s.k. medgivande från Aftonbladet och stött sig på denne sagesman. Han medgav att han kanske inte borde ha nämnt mitt namn som källa under presskonferensen. Aftonbladets medarbetare har senare bekräftat att han återgett vårt samtal till Edling.⁷

Edlings motiv för den här lögnkarusellen är höljd i dunkel. Det har spekulerats i att han påverkats av "Geijeraffären". Skriverierna om just den började visserligen först i november 1977 men "bordellmamman" Doris Hopp greps redan i maj 1976. Det fanns även en tidigare historia om den s k "slottsknekten", en anställd på slottet, f d stadsbud, som med början 1968 drev en bordell för att dryga ut den dåliga lönen. Utredningen hemligstämplades p g a alla kända namn som sades förekomma. Den troligaste inspirationskällan är dock vänsterpartiet kommunisterna som vid denna tid lagt fram en ovanligt infam motion om CGs festande och privatliv⁸ och som utförligt refererats och "förbättrats" av Expressenjournalisten Ulf Nilson.⁹

De fakta som finns om CGs nattliv under Amerikaresan är redovisade i ett tidigare kapitel. Det är svårt att förstå hur CG och Ankarcrona skulle ha gått i land med att utöver det dokumenterade nattlivet ha pressat in ytterligare ett hemligt nattliv. CG skall hur som helst ha lyckats övertyga Silvia om att anklagelserna var falska.¹⁰

*

I december 1987 var CG på en jaktresa i Danmark. Han och sällskapet festade på diskoteket Fellini utanför Köpenhamn till fyra på morgonen. Efterfesten fortsatte på hotell Kung Fredrik. Danska Se & Hör påstod att CG vid tillfället föll för Jannie Spies väninna Pusle Helmuth. Husmodern publicerade en alternativ version:

Carl XVI Gustaf hade just varit på en resa till Japan. ... Samma weekend var drottning Silvia och några väninnor i London för att julhandla. ... Kungen tog då tillfället i akt att träffa en del gamla vänner från ungarlåtiden på en ren herrtillställning. I sällskapet ingick Aje Philipson och ett tiotal andra personer plus kungens tjänstgörande adjutant, kommendörkapten Bror Schwieler. De möttes på Hotel Savoy i Malmö och det hela var omgärdat med stor sekretess. Kungen lär officiellt ha gått under namnet "Herr Jönsson". Som alltid fanns säkerhetsvakter i närheten, såväl i baren som utanför hotellet.

⁷ Tore Tallroth. Utrikesdepartementet, protokollet. PM, 1977-09-21.

⁸ Lars Werner m fl (vpk). Motion om övergång till republik. Motion 1976/77:46.

⁹ Ulf Nilson. Lars Werner angriper kungaparet. Expressen, 1977-01-11.

¹⁰ Svensk Damtidning, 1977:50.

De åt en glad herrmiddag och kungen satt med ryggen mot dansgolvet. Han dansade inte själv och kringsittande damer vid borden intill, som känt igen honom, gjorde inga försök att bjuda upp honom. Dagen därpå fortsatte sällskapet till Köpenhamn och åt den omskrivna middagen på Fellini. Sedan reste gruppen till en fasanjakt på ett stort gods i Danmark innan man avslutade träffen och var och en for hem till sitt. Märkvärdigare var det inte.

[Vid middagen på Fellini mötte kungen] en ung dansk blondin, f d barnstjärnan Pusle Helmuth. ... Bakgrunden är helt enkelt att Pusle Helmuth var en av flera unga danskor som presenterades för kungen och hans sällskap i samband med att de besökte innekrogen Fellini i Köpenhamn. Pusle arbetar som servitris på Fellini men var i och för sig ledig denna kväll. Fast hon tyckte förstås att det skulle vara spännande att få träffa den svenske kungen och därför hade hon gått dit på sin lediga kväll och mötte då några bekanta som kunde presentera henne för kungen.¹¹

*

Nästa sådant rykte var från en jaktresa till Island 1989. Resan hade föregåtts av klagomål att CGs jaktsällskap fått rätt att fälla 10 renar när kvoten för övriga Island bara var 243, enligt jägarföreningen en ”förolämpning mot det isländska folket”:

Kung Carl Gustafs sällskap anklagas för att ha anlitat speciella ”bordsdamer” vid jaktresan till Island i augusti.

– Den svenske kungen var väldigt sympatisk. Det var länge sedan jag hade så roligt, säger Helga Tomasdottir, en av de tre ”bordsdamerna”, till Aftonbladet.

Den isländska tidningen Timinn publicerade en stort uppslagen artikel den 31 augusti. Det blev ett enormt ståhej på Island. Artikeln antydde mellan raderna att det skulle handla om någon slags callgirl-verksamhet.

Inget att fästa sig vid

Det var i slutet av augusti som kungen tillsammans med nio jaktkompisar åkte till Island för att jaga vildren. Birger Erlandsson som driver resebyrå Islandsspecialisten och arrangerade resan hävdar att artikeln är felaktig och bygger på missförstånd.

– Kvinnorna var värdinnor som hjälpte till med arrangemanget. Det här är ingenting att fästa någon uppmärksamhet vid, säger han.

Fredagen den 26 augusti reste kungasällskapet österut i två små plan. Kungen och hans jaktkompisar höll till på den stora gården Skriðhuklauster i närheten av Egilsstadir. Vid tvåtiden på lördagseftermiddagen flög ett av planen tillbaka till Reykjavik och hämtade de tre flickorna,

– Det var bara jag och mina två väninnor ombord, berättar Helga Tomasdottir. Vilka var det och vad pysslar dom med?

– Jaa, jag kommer faktiskt inte ihåg vad dom heter...

Helga själv arbetar som hovmästare på innerrestaurangen ”Vid Tjörnin” i centrala Reykjavik.

¹¹ Michael Jägerblom. Det hemska skvallret om vårt kungapar har berört dem illa. Husmodern, 1987:50.

– Jag är i ”20-årsåldern” och har tidigare bland annat arbetat som fotomodell.

Efter middagen som var slut strax före klockan halv tolv drog sig sällskapet tillbaka upp till ett stort rum en trappa upp.

– Där hade vi en öppen spis med brasa. Vi tog några drinkar, säger Birger Erlandsson.

– Jag talade inte så mycket med kungen, säger Helga. Som tillägger att hon tycker att han var en mycket rolig och spännande man.

– Hela sällskapet var jättetrevligt. Alla var mycket roliga, ja det var ovanligt roliga karlar.

Klockan 12.58 dagen efter flög de tre kvinnorna tillbaka till Reykjavik.

– Jag hade gärna stannat längre, men vi var ju tvungna att fara hem och jobba igen.

Enligt Birger Erlandsson var det bara två kvinnor och de fungerade som värdinnor.

Kungen bodde ensam

– De välkomnade och visade sedan rummen där alla skulle sova. Det är inget märkvärdigt med detta.

På gården där sällskapet övernattade bodde männen två och två varje rum.

– Men kungen bodde ensam i en svit, berättar Birger Erlandsson.

– Det blev en massa skvaller om den här resan, när vi kom hem, säger Helga, som inte ger mycket för antydningarna i Tidminns artikel.

– Jag förstår inte varför det blev ett sånt himla liv. Men det hela blåste över på ett par dagar. Sen hittade mina landsmän något annat att skvallra om.¹²

Elisabeth Tarras-Wahlberg hänvisade senare till lögnaktiga artiklar i Svensk Damtidning och att Expressens Ulf Nilson intervjuats av tyska Stern och påstått att ”kungen dricker för mycket och springer ute och jagar småflickor, medan drottningen sitter hemma och väntar, bara för att hon så gärna vill fortsätta att vara drottning”.¹³ Det har inte gått att identifiera vilka artiklar hon avsåg.

*

CG påstås även 1995 ha besökt Carl Serungs porrklubb Tabu där den senare så beryktade serbiske gangstern och boxaren Mille Markovic var anställd som torped. Uppgifterna är dock från långt senare: Från det satiriska nyhetsbladet Allvarligt talat! 2001-06-09 & från Aftonbladet 2011-05-29.

HOVET MEDDELAR 2001

Kung Carl XVI Gustav har aldrig varit på porrklubb, varken i Sverige eller utlandet.

Kung Carl XVI Gustav har aldrig varit på fest där man roat sig med strippor.

Kung Carl XVI Gustav är sin hustru evigt trogen.

Kung Carl XVI Gustav har aldrig sett åt en kvinna innan han gifte sig.

Kung Carl XVI Gustav var i själva verket oskuld innan han gifte sig.

Kung Carl XVI Gustav har aldrig sett något naket över huvud taget.

Kung Carl XVI Gustav kommer på onsdag att gå på vattnet över Riddarfjärden.

DEN FRÅGAN ÄR TABU!

¹² Richard Aschberg & Svante Lidén. Vad gjorde damerna i kungens jaktstuga? Expressen, 1989-09-28.

¹³ Per Öqvist. Intervju med Elisabeth Tarras-Wahlberg. Expressen, 1994-07-03.

Det har ju som bekant varit visst påståll i media kring påståendet att kung Carl Gustav skulle ha varit på porrklubb i USA. Lite märkligt är att ryktena om hans besök på den ökända porrklubben Tabu i Stockholm, trots detta, bara ligger och bubblar utan att hamna på kvällstidningarnas förstasidor. Vad gäller Tabu-ryktet finns det ju till och med strippor som, med handen på silikonet, svurit på att han har varit där. Kanske är det dags för någon att åter gå igenom alla kreditkorts-sliparna från de senaste konkurserna - för att utreda om medborgare so-oder-so från någon av hovets anonyma "driftsbolag" rullat hatt. För övrigt är "driftsbolag" inget som hovet är ensamt om. Även Rikspolisstyrelsen och de politiska partierna har anonyma bolag för ljusskygg verksamhet som inte bör ske i eget namn.¹⁴

AFTONBLADET 2011

De fick instruktioner om att klä sig i "kort kjol och stay-ups". Året var 1995 och champagne levererades hem till dem innan de hämtades upp i en taxi och kördes till Grand Hotel i Saltsjöbaden. Utanför entrén väntade vakter. - De sa till oss att vara flörtiga och spela på vår charm, säger Miriam - en av flera kvinnor från strippklubben Tabu som Aftonbladet intervjuat. De skulle få 10 000 kronor var för en kväll. Men de fick aldrig i förväg veta vem de skulle träffa. När de klev ner i den privat bokade spa-avdelningen drog de efter andan. De hade väntat sig att ett känt rockband eller liknande skulle sitta i bubbelpoolen. Men där satt Sveriges konung och hans bästa vänner - Anders "Aje" Philipson, Anders Lettström och Carl Adam "Noppe" Lewenhaupt.

Kvinnorna körde sin strippshow. Miriam berättar att det inte tog lång tid innan den första sexuella kontakten togs. Men kungen själv gjorde inga närmanden. - Jag blev jätterädd att de skulle göra något med mig. Jag tyckte så klart att det var spännande men jag ville absolut inte ha sex med någon. En annan av dansöserna från Tabu berättar hur hon deltog i två privata middagar med kungasällskapet. - Det var lite middag och lite alkohol. Märkvärdigare än så var det inte. Men sen vet ju jag inte vad som hände efteråt. Sammanlagt fyra gånger anlätades Miriam och hennes väninnor av "Aje", "Noppe", Anders och kungen innan hon själv satte stopp.

För Aftonbladet uppger flera källor att det vilda festandet fortsatte långt in på 2000-talet. Inga uppgifter kopplar i sig vännerna till den grovt kriminella brottsligheten i Sverige. Men strippklubben Tabu vid Odenplan i Stockholm drevs fram till 1994 av porrkungen Carl Serung. Under en kupp togs den över av hans medhjälpare. Det blev början på ett omfattande krig om Stockholms porrmarknad. Serung tog bland annat hjälp av gangstern och proffsboxaren Mille Markovic för att sätta press på sina forna kollegor. Lokalen utsattes för flera sprängdåd och en av de nya ägarna hotades till livet och sköts senare med två skott i benen.¹⁵

En kopia av uppgifterna från Allvarligt talat! spreds senare år 2001 via nyhetsbrevet Flashback News Agency (FNA). Detta existerade 1995-2008 och hade på slutet över 120 tusen prenumeranter. Andra uppgifter år 2001 var att CG haft ett förhållande med journalisten Anna Lindmarker och att han under sommarolympiaden i Atlanta 1996 skulle ha besökt stripteaseklubben "Gold Club". Under året förekom även adresser till nakenbilder av CG på olika servrar. Bilderna skall ursprungligen ha föreställt Christer Pettersson naken på en

¹⁴ Henrik Alexandersson. Allvarligt talat! 2001:2, 2001-06-09.

¹⁵ Claes Petersson & Martin Ekelund. Innersta kretsen kring kungen. Aftonbladet, 2011-05-29.

björnfäll, bilderna publicerade i Svenska Hustler 1990, men redigerats på så sätt att CGs ansikte kopierats in.

*

Ytterligare ett rykte var att CG under sommarolympiaden i Atlanta 1996 skulle ha besökt en stripteaseklubb. Ryktet var dock från långt senare. Vid en rättegång maj/juni 2001 mot stripteaseklubben "Gold Club" att prostitution förekommet, påstod försvarsadvokaten Nicholas Lotito, i ett försök att bevisa ställets oskyldiga karaktär, att t o m kungen av Sverige besökt stället och, även om han vid tillfället vistats i ett s k "Gold Room" för slutna sällskap, hade bevakats både av amerikanska och svenska livvakter och därför knappast kunde ha ägnat sig åt några sexuella aktiviteter.¹⁶

Aftonbladet, Expressen och Göteborgs-Posten skickade över journalister som intervjuade Lotito och anställda på klubben.¹⁷ Lotito upprepade vad han tidigare sagt. Den åtalade managern, Roy Cicola, lade till att CG vid tillfället visat fram sitt kreditkort men ingen legitimation.

2009 åkte även journalisterna Thomas Sjöberg och Deanne Rauscher över och återintervjuade samma personer. Lotito förklarade vid detta tillfälle att anledningen till att han nämnde saken var att de amerikanska livvakterna var en garanti för att inget opassande ägde rum. Cicola berättade att han varskots om att CG och de amerikanska livvakterna var på ingång och därefter överlämnat ansvaret till VIP-värden Richard. Även denne intervjuades liksom servitrisen Heather. Stripteasedansösen Nico var oanträffbar.

De tycks inte vid något tillfälle ha gjort ett försök att kontrollera om personerna kände igen CG på fotografi. Även intervjuuppgifterna innehåller tveksamheter. Han påstås ha visat upp sitt kreditkort men ingen legitimation. Eftersom CG alltid överlät betalningen till sin adjutant verkar scenariot inte troligt. CG skall ha betalat medlemsavgift \$7000, mat och underhållning \$10000 och ha gett servitrisen \$2000 dollar i dricks. Eftersom CG gjort sig känd för att låta andra betala och vara snål med dricksen förefaller inte heller detta vidare troligt. [Desirée Ahokas påpekade senare att CG haft Silvia och två av barnen med på olympiaden. Det verkade inte troligt att han skulle lämnat dem ensamma för att tillsammans med sitt följe sitta på en stripteaseklubb och dricka champagne.¹⁸]

En av de inblandade, dansösen m m Jacklyn Bush, publicerade 2003 en skildring av klubben där CG påstods ha varit en av kunderna, något som hon vidhöll när Expressen intervjuade henne 2011.

Eftersom Säpo efter mordet på Olof Palme och Anna Lindh följde CG vart han gick begärde Expressen 2001 ut livvakternas reseräkningar och kreditkort. Ingen lycka dock. Både Säpo och senare kammarrätten vägrade. CG dementerade besöket både muntligt med ett "nej, nej, nej!" och via sin advokat. Han övervägde att stämma men avstod. När ryktena åter blev aktuella 2010/2011 gick dock CGs dåvarande adjutant, numera hans stabschef, generalmajor Håkan Pettersson ut med en dementi. "Jag var aldrig längre bort än två meter från kungen

¹⁶ Wolfgang Hansson. 'Kungen var på Gold Club'. Aftonbladet, 2001-05-16.

¹⁷ Aftonbladet, 2001-05-16; Expressen, 2001-05-16 & 2001-05-18; Göteborgs-Posten, 2001-05-17.

¹⁸ Dick Harrison & Desirée A Schein. Från en säker källa... ICA bokförlag, 2012.

under hela OS. Vi har aldrig varit på någon sån här klubb.”¹⁹ Sjöberg hävdade å sin sida att eftersom de intervjuade personerna hållit sig till sina tidigare uppgifter måste man tillerkänna dem en trovärdighet. Ett liknande rykte finns om sommarolympiaden i Barcelona 1992 men inte lika spritt.

*

Sjöberg och Rauscher undersökte även uppgifter om att CG besökt stripteaseklubben ”Carat Club” i Bratislava under en jaktresa i Slovakien januari 2008. De var där året efter besöket ägde rum. Vakterna utanför klubben sade sig känna igen CG och Noppe Lewenhaupt på ett fotografi men ägaren hävdade senare att detta var omöjligt eftersom de inte varit anställda då. Det är oklart var Sjöbergs uppgifter om stripteaseklubben ursprungligen kommer ifrån. De källor som nämns är en okänd uppgiftslämnare och den slovakiska tidningen ”Plus JEDEN DEŇ” men där nämns de inte. Kanske fick dem Expressens reportage att fatta misstankar. Ingen rök utan eld...

Kungen har en hemlig grabbklubb. En gång per år åker de någonstans i världen för att koppla av och dricka exklusiva viner.

- Nu är de i Slovakien för att jaga fasan. Det är bara hans allra närmaste vänner. De som vet alla hans hemligheter, berättar en källa. Kungen är 61 år. Men har ändå en grabbklubb.

- De kallar det faktiskt för sin grabbklubb. Kanske herrklubb vore mer passande, men de vill känna sig unga till sinnet, säger Expressens uppgiftslämnare. I kungens hemliga grabbklubb ingår bland andra affärsmannen Aje Philipson, greven Noppe Lewenhaupt och finansmannen Anders Lettström.

- Det är en liten skara män. Det handlar bara om killar som har vuxit upp tillsammans med kungen. Han litat på dem in i döden, berättar en källa.

I kungens grabbklubb ingår varje år en resa.

- Varje medlem får ett år välja sin destination. Det har genom åren varit sol- och skidsemestrar varvat med att åka och kolla på Formel 1. I fredags var det dags för årets resa. Destination? Slovakien och jakt. På Arlanda sågs en solbränd och glad Noppe Lewenhaupt. Han och kompisen Aje Philipson var länge inne i taxfree-butiken och fyndade finare whiskysorter. Med var också Anders Lettström, Torgils Bonde och Archie Hamilton. När Austrian Airlines till Wien skulle taxa ut från sin gate var kungen sist ombord med två livvakter. Kompisarna hälsade glatt och snart var det en livlig diskussion framme i business class.

- Det här var en resa som alla hade sett fram emot en längre tid. Det har planerats fram och

tillbaka. Det är Noppe Lewenhaupt som styrt upp årets grabbresor - till Slovakien för fasanjakt.

- Värsta slottet hade bokats för kungen och sällskapet.

Egentligen skulle resan ha skett tidigare.

- Men de var tvungna att vänta på Aje Philipson som nyligen blev pappa för åttonde gången, avslutar källan.²⁰

¹⁹ Sebastian Chaaban. ”Vi har aldrig varit på någon sån här klubb”. Aftonbladet, 2011-06-01.

²⁰ Johan T Lindwall. Hemlig jaktresa med grabbgänget. Expressen, 2008-01-13.

Sällskapet flög i hemlighet med Austrian Airlines från Arlanda till Wien. Därifrån tog kompisgänget båten över till Slovakien och huvudstaden Bratislava. Väl framme checkade kungen och vännerna in på hotell Devin vid floden Donau. Kungen fick hotellets enda svit. Tidigt dagen efter åkte kungen och hans kompisgäng i en chartrad buss till lilla samhället Cifare, 10 mil från Bratislava. Tre månader innan resan hade kungen och vännerna ordnat jakten genom en dansk researrangör, enbart jakten kostade 100000 kronor. Till detta kom även kostnader för resa och uppehälle.

Kungens besök i Slovakien var omgärdat av stort hemlighetsmakeri. Trots att han inte var där på något officiellt besök hade han lokala livvakter från Slovakien. Lokala nyhetsmedier i Slovakien rapporterar att ett större skogsområde hade spärrats av för kungens fasanjakt.

- Fasanerna jagades fram mot kungen och hans sällskap. De stod sedan och bara sköt mot

fasanerna som kom flygande, berättar nyhetsreportern Daniela Starovicova på rikstidningen Plus Jeden Den.

- De sköt helt enkelt prick.

- Dessutom fanns det hela tiden en person vid varje jägare som stod och laddade om vapnen, fortsätter hon.

Kungens fasanjakt pågick från klockan 08.00 på morgonen fram till 15.00. Varje timme bytte kungen jaktpass.

- Svenske kungen sköt 70 fasaner på sju timmar, berättar Daniela Starovicova.

- Sammanlagt sköt hans grupp 450 fasaner.

Enligt uppgift i slovakisk media ska kungen ha vägrat att ta med sig sina fasaner från jakten. Detta på grund av att de var sönderperforerade av allt hagel.

- Andra jägare tog fåglarna. Det är den informationen som jag har fått, säger Daniela Starovicova.

Dagen efter lämnade kungen Slovakien och åkte hem igen till Sverige och Drottningholms slott.²¹

Anders Lettström protesterade senare mot artikeln att han faktiskt inte deltagit i jakten utan legat på Huddinge sjukhus för en höftledsoperation.

*

Enligt Thomas Sjöbergs biografi Den motvillige monarken skall CG även ha besökt svartklubben ”Club Power” och närvarat vid en striptease. Klubben existerade andra halvåret 1992 och var belägen på Kungsholmen i hörnet av Hantverkargatan och Södra Agnegatan: I gatuplanet låg restaurang Aquavit. I källarlokalerna låg klubben. Dess historia och förhistoria kan följas genom Telefonkatalogen, Ratsit, Folkbokföringsregistret, Bolagsverket, Byggnadsstyrelsen, Miljöförvaltningen, Tingsrätten, o s v:

Gatuplanet och källaren hyrdes från 1985 av fastighetsförvaltaren m m Bernt-Åke Hamstad. 1985-1988 drev han en salladsbar och kafé i gatuplanet – ”Club Alpha” – och en festlokal och spa i källaren med bastu, bubbelpool, solarier, manikyr m m. I september 1988 övertogs lokalerna av affärsmannen Joel Widengrens firma ”Take Care Widengren AB”. Hamstad fortsatte några månader som platschef & ”krögare” för en tänkt restaurang:

²¹ Johan T Lindwall. Kungen i jaktslakt. Expressen, 2008-02-02.

”Take Care” hade förespeglats att man skulle kunna erhålla utskänkningstillstånd för restaurangen och att lokalen i sig var godkänd av hälsovårdsmyndigheter m fl. Det visade sig att så emellertid inte var fallet och det krävdes omfattande byggnationer. Summan av det hela blev att bolaget var tvunget att dra sig ur verksamheten och att man fakturerade hyresvärden Sveriges Lärarförbund de kostnader som fått nedläggas på lokalen, vilka denne emellertid inte betalat. ... I samband med att bolaget efter verksamheten i restaurangen gått med förlust, beslöts att det skulle inställa betalningarna. Så skedde i maj 1989. Bokföringen sträckte sig dock t o m maj 1990.²²

Eftersom varken ”Club Alpha” eller ”Take Care” hade utskänkningstillstånd arrangerade man middagar för slutna sällskap. Festfixaren Christer Gustafsson bokade två middagar för måndagsklubben och CG skall ha närvarat vid en av dem – okänt datum men senast 1988.²³ Det har förekommit frågor om varför måndagsklubben träffades på just detta inte särskilt lyxiga ställe. Svaret är förmodligen spaets bastu & bubbelpool. Hamstad själv ville inte kommentera saken: ”Om jag nu haft kungen hos mig så är jag inte så säker på att jag vill avslöja detaljer om vad han har gjort hos mig.”²⁴

1990 överlät Lärarförbundet hyreskontraktet till nya hyresgästen Fikonträdet AB med de tre delägarna Darios Beg, Dragan Vucenovic och Eva Kristina Bengtsson som avsåg att fortsätta restaurangverksamheten. Skriverierna kom att gälla om CG satt sin fot i lokalerna även efter ägarbytet. Det förefaller inte så.

Först slutfördes ombyggnaderna. Från den 15 april 1991 drev Beg och Vucenovic därefter restaurang Aquavit i gatuplanet och från den 24 september även en festvåning i källarlokalerna med möhippor, studentfester o dyl. Ekonomin var dock knackig även för dem. Den 1 juli 1992 hyrde de ut källarlokalerna i andra hand till ”Club Power” med Wimpex Trading AB som ägare. Detta bolag ägdes av de tre personerna Larry Kwock, Tommy Millberg och Rolf Heed med Hans Ljungholm som ekonomiskt ansvarig. Den officiella verksamheten var boxningsträning och kaféverksamhet. Den inofficiella verksamheten var en svartklubb – mest försäljning av starköl. Den serbiske gangstern och f d boxaren Milentije ”Mille” Markovic (1961-2014) var anställd av Wimpex som tränare men fungerade enligt olika vittnesmål som arbetsledare, garderobiär och ordningsvakt. Ljungholm var av allt att döma hans bulvan. Verksamheten pågick till den 21 december. ”Miljön var enkel, lokalen var knappt möblerad. I ett hörn hade de discokula och en DJ-anläggning som spelade hög musik. Längst in fanns en bar och några provisoriska barer runt om. Förutom ett par dörrvakter som vinkade in folk fick man gå omkring där och trängas med flera hundra personer. Det var väldigt, väldigt enkelt och spartanskt men folk fick festa vidare natten lång.”²⁵ Efter klagomål från grannarna – mycket oljud under småtimmarna och avsaknaden av toaletter gjorde att kunderna urinerade lite varstans – stängde miljöförvaltningen ned verksamheten och Markovic m fl fick böta för olaga utskänkning.

P g a Markovics senare agerande kom anklagelserna mot CG att bli en sådan cirkus att de fått ett separat kapitel. Den information som finns i Thomas Sjöbergs biografi och i skriverierna omedelbart efter publiceringen är dock motstridig. Markovic hävdade att CG deltagit i fester med sexuell underhållning. En kvinna ”A” som varit anställd på restaurang Aquavit och som

²² Förvaltarberättelse K 118/90. Nacka Tingsrätt.

²³ Erik Söderman. Mejl från Lars Degerman, ordf Backgammonförbundet, 2013-01-16.

²⁴ Thomas Sjöberg, Deanne Rauscher & Tove Meyer. Den motvillige monarken. Lind & Co, 2010.

²⁵ Daniel Webb & Anders Johansson. Livvakten - vägen till monarken. Lind & Co, 2012.

Markovic haft ett förhållande med, kunde efteråt inte bestämma sig för om CG varit på Club Power eller inte.

Enligt Markovic började en afton med Måndagsklubben med att det affärsmässigt klädda kungagänget anlände vid sex, sju på kvällen – de gånger kungen var med kom han separat tillsammans med sin livvakter – för att äta en middag som kunde hålla på i flera timmar. ... Efter middagen började [den sexuella] underhållningen. [Den motvillige monarken.]

”A” träffade CG på Alexandras 1985. ”Hon uppfattade honom i och för sig som rätt tråkig och intetsägande, men med alkohol i kroppen blev han helt annorlunda, dansade på bordet, skämtade och drack friskt.” Hon hade även deltagit i en fest på Club Power 1992 tillsammans med Mille Markovic, Aje Philipson och resten av ”kungagänget”. [Den motvillige monarken.]

I samband med boksläppet intervjuades ”Caroline” = ”A” en andra gång: ”Det var väldigt laddad stämning. Några tjejer gick plötsligt omkring klädda bara i raffset. Mille Markovic berättade senare att de var professionella tjejer, som han tog från strippklubbarna. ... Caroline understryker dock att hon aldrig sett kungen själv göra något opassande.” [Christian Holmén & Michael Syrén. ”Kungen dansade på borden.” Expressen, 2010-11-04.]

I samband med Markovics biografi intervjuades ”Ewa” = ”A” en tredje gång: Hon hade träffat Markovic på restaurang Aquavit en kväll då ”kungagänget” var där. Det var förälskelse mellan henne och Mille vid första ögonkast. Hon var lång och blond och hade blå ögon. Milles ideal. Förhållandet varade cirka 1991-1994 och var stormigt men Mille var ett tag en viktig del av hennes liv. [Mille Markovic : biografien.]

I sin biografi staplar Sjöberg fakta på varandra för att uppnå en sorts ”guilt by association”. Bara att en gång ha befunnit sig i samma lokaler som Markovic blir till slut ett bevis på skuld. Framställningen är rörig och extremt svårläst men det framgår att den ende som påstår sig ha sett CG i Aquavits källare under tiden som Markovic hyrde lokalerna faktiskt är Markovic själv. Han sade sig (i en debatt i TV4) ha bildbevis men vägrade publicera bilderna eller berätta om när och i vilket sammanhang de var tagna och vad de föreställde. De skulle dock vara avslöjande. I sin biografi beskriver han tekniken:

– Vi hade fyllt hela klubben med övervakningskameror i högtalare och lampor. De var enormt små, som ögon. Varendra hörn i lokalen var täckt. Alla bandades i VHS-bandspelare som satt inmurade i väggarna så att polisen inte skulle hitta dem under razziorna. Vi filmade hela tiden. Och vi hade mikrofoner också. Jag har bandinspelningarna.²⁶

Någon bandinspelning presenterades aldrig varför man får anta att det var rena påhittet. Dessa påhittade inspelningar kom dock att dominera debatten eftersom alla trodde att de existerade och att alla utom de själva hade sett dem. Vad angår frågeställningen om CG någonsin satt en fot på Club Power publicerade Sjöberg året därpå ytterligare uppgifter med källan festfixaren Christer Gustafsson som väl om någon bör veta:

²⁶ Beate Hansson & Deanne Rauscher. Mille Markovic : biografien. Vertigo, 2012.

Det har ju inte hänt nåt mer annat än att kungen gillar att sitta och prata med människor, och gärna okända. Det tycker han är skitroligt. Och sen åker han hem med Säpo. Inte mer med det. Ingen hade reagerat om inte han varit kung. *Om vi sitter hos Mille* [min kursivering], eller om vi sitter på Under, där vi har suttit, eller om vi sitter på någon annan krog, så har ju kungen rätt till sitt privatliv. Och ingen störde, allt var perfekt och Aquavits källare var perfekt, hundra procent perfekt att vara i. Härlig lokal, bra mat från krogen. Allting var perfekt. Två gånger var vi där, sa jag. Och det finns ingenting att säga.²⁷

Enligt Sjöberg fanns det alltså bevis (kursiveringen) att CG besökt Aquavits källare efter ägarbytet. Det skulle i så fall varit på en måndag – en dag då Club Power inte hade någon verksamhet. I samband med ett dataintrång hos journalisten Nuri Kino sommaren 2011 spreds originalintervjun från 2010. I den framgick ”att kungavännernas besök på svartklubben hade ägt rum långt innan han själv [Markovic] hade med lokalen att göra”²⁸. Sveriges Radio gjorde ett tappert försök att avgöra saken. Omdömet var att Markovic inte längre var trovärdig, att de fyra intervjuade kvinnorna A-D, när man läste texten noggrant, aldrig påstått att CG varit där och att varken Sjöberg eller Ahokas hade redovisat tillräckligt med uppgifter för att det skulle gå att avgöra frågan åt det ena eller andra hållet.²⁹

*

Sjöberg hade även att berätta om en episod av äldre datum, en fest i en jaktstuga eller villa, men där plats, tidpunkt och detaljer var ganska så diffusa. Ju närmare det förmodade penetrationsögonblicket desto omöjligare är det att begripa vad som egentligen försiggick.

”E”: I mitten av oktober i slutet av 1980-talet hade ”E” och ytterligare fyra kvinnor träffat CG på en kräfts-kiva i Nynäshamnstrakten tillsammans med Aje, Noppe, Lettström, Gustafsson och en okänd yngre man. De lekte ”nubbeleken”, att låta en munfull snaps vandra från mun till mun. CG tyckte det var äckligt och måste övertalas. ”Vi drev med honom och skämtade rätt tufft. Då handlade det inte om några titlar precis. Men i den stund det gick för honom var festen på något vis över.” Adjutanten och en äldre kvinna, möjligen hans fru, var med. Kvinnan såg till att de kom tillbaka till stan. CG hade med en svart hund som han släppte ut.

”F”: De lekte ”nubbeleken”. Efter middagen vidtog de ”amorösa eskapaderna”. Hon klädde av sig. ”Det enda jag kan intyga är, ja, han hade sex, sedan om det var med mig eller någon annan, jag kan säga att det var inte med mig, men jag såg det.”

”G”: Hon strippade. ”En av väninnorna drog sedan med sig kungen in i ett sovrum och därinne samlades tjejeerna med monarken i centrum.” – ”Det G minns särskilt från den kvällen var hur hon och hennes väninnor lekte med sin monark, som om de hade makten över honom och hur han lät allting bara ske.”

I samband med boksläppet försökte Expressen återintervjua de fem kvinnor som varit med på festen i jaktstugan: Eva = ”E”, Annelie = ”F”, Gunilla = ”G”, Karin & Sofie. Bara ”F” tycks ha ställt upp. Hon var inte särskilt meddelssam och renser man intervjun från det som redan framkommit genom Den motvillige monarken, ofta ordagrant citerat, tillkom ingen ny

²⁷ Thomas Sjöberg. Varför betalar kungens vänner om anklagelserna är falska? Newsmill, 2011-12-16.

²⁸ Dick Harrison & Desirée A Schein. Från en säker källa... ICA bokförlag, 2012.

²⁹ Karl Brodin, Lars Truedson & Katarina Andersson. Kungabokskoll och sponsrat gräv. SR P1, 2012-10-27.

information.^{30,31} På en fråga om varför hon inte insisterat på mera detaljerade uppgifter svarade Deanne Rauscher att hon tyckte synd om kvinnorna och därför inte velat pressa dem.³²

*

CGs förmodade beteende diskuterades mycket utförligt i media och ur en mängd vinklar: Var han en produkt av 1960-talets mera lössläppta syn på sexualitet? Roade det honom att utnyttja kvinnor ur lägre samhällsklasser och med en dålig grundtrygghet? Omgavs han av "groupies" som av privata skäl försökte komma innanför byxorna på honom? Hade hela hans sexualitet slagit slint? Var det ett sätt för "grabbarna" att bekräfta sin grupptillhörighet? Var det nödvändigt för att han skulle stå ut med sina 60-timmars arbetsveckor? Var det hans rätt som kung? Frågor, frågor, men inga svar. – Motbilden var att det, trots att han var gift, under 1980-talet fortfarande var vanligt med sexuella fantasier kring CGs person. Det märktes både under eriksgatorna då han blev antastad av kvinnor och i brevskörden. Alla åtta anklagelser förefaller grundlösa.

³⁰ Michael Syrén & Christian Holmén. Relationen med kungen beskrivs som romantisk verklighetsflykt. Expressen, 2010-11-06.

³¹ Christian Holmén, Michael Syrén & Mia Karlsson. Den nya bilden av skandalen. Expressen, 2010-11-07.

³² Erik Söderman. Samtal med Deanne Rauscher 2012-03-06.